

Hinder på denna väg: gammalt material, felaktig skuld och vem, jag?

Välkomna, mina vänner. Gud välsigne er alla, var och en av er. Vi i andevärlden är så glada när vi har möjligheten att hjälpa människor. Och det finns verkligen bara en hjälp och ingen annan. Det är att hjälpa er att finna inom er det som hindrar er egen lycka och att finna den gudomliga lagen.

Många människor ler vid idén om att det finns onda krafter, till och mer ännu mer än de ler vid idén om Gud. Varför de gör det är svårt att säga, för det onda eller det anti-gudomliga är olyckligtvis en verklighet i er värld. Att blunda för verkligheten är oförnuftigt. När man letar efter ondskan utanför sig själv, ser man förstås lätt att den finns hos andra. Om den bekämpas där, bekämpas den på fel ställe. Och om man söker det gudomliga utanför sig själv, får man svårt att finna det. Den enda platsen att söka efter antingen det onda eller det gudomliga är alltså inom dig själv.

När ni hör ordet "ondska" eller "de satanistiska krafterna", föreställer ni er automatiskt något mycket specifikt och ofta drastiskt. Låt oss konstatera vad som hör hemma i kategorin mörkrets eller onskans krafter. Det är inte bara all den uppenbara grymhet och ondska i deras extrema former. Det är all okunnighet, alla felaktigheter, alla avvikelser från sanningen i varje möjlig form. För sanningen är Gud.

På denna väg, i arbetet som ni gör, upptäcker ni i era bilder en fasthet, en blockering. Ni kallar detta med rätta för en omogenhet. I denna del av din personlighet har du förblivit ett barn. På grund av din bristande vetskap och mogen insikt, kan onskans krafter ha ett grepp om dig utan att det från din sida finns någon avsiktlig intention att vara "dålig". Ondska och förstörelse kan vara verksamma inom dig genom den grundläggande missuppfattningen om att självcentrering skyddar dig från skada eller ger dig en belöning. Om ni kan upptäcka detta grundläggande misstag i era bilder, tar ni ett stort steg framåt. Det är inte lätt, för ni är omedvetna om er känslomässiga självcentrering. Du kan vara medveten om dina rädslor utan att inse att de kommer från att du på ett överdrivet sätt månar om din egen person och din rädsla för att bli sårad. Du håller inne från andra din utåtriktade kärlek och dina utåtriktade känslor, som alltid tycks involvera en personlig risk.

Identifieringen och analysen av era bilder och felaktiga slutsatser kommer till slut att leda er till att ni känner igen deras gemensamma nämnare. Den konstruktiva inställningen är: ”I min okunnighet tror jag – kanske än så länge omedvetet – att själviskhet ger mig en belöning, att den skyddar mig från att bli sårad. På vilket sätt har jag varit självisk? På vilket sätt har min slutsats varit felaktig sett ur detta perspektiv? Vad är den riktiga slutsatsen?” Om du betraktar dina inre problem ur denna infallsvinkel – efter att du har upptäckt hittills dolda känslor, reaktioner och tendenser – kan du göra en förändring i din personlighet som så småningom förändrar ditt liv.

Det finns utan undantag gemensamma drag i alla bilder. Endast egenskapernas relativa proportioner varierar från individ till individ. I varje bild kommer man att hitta underlägsenhetskänslor, skuldkänslor, fientlighet, hat, aggression, okunnighet, harm, barnslig själviskhet, rädsla och vissa ytterligare hämmande krafter. Mer primitiva personer manifesterar dessa egenskaper utåt och riktar dem mot yttvärlden. När människor utvecklas från inkarnation till inkarnation, inser de till slut att andra betraktar sådana känslor som dåliga och felaktiga och att det är en nackdel att visa dem öppet. De döljer således de destruktiva impulserna och skapar därmed hinder och konflikter långt ner i djupet av sitt väsen – i motsats till manifestationerna på ytan hos mer primitiva personer.

När själviskhetens och egoismens misstag finns på ytan, sker återverkningarna i det yttre och direkt. De destruktiva krafterna riktas öppet mot den andra personen och ger därför ett öppet resultat. När de destruktiva krafterna emellertid hålls bakom lås och bom, faller de tillbaka på jaget och påverkar andra endast indirekt och ger därmed en indirekt konsekvens. Det senare alternativet väljs omedvetet när man inser att det öppna och direkta sättet är felaktigt, men ännu inte inser att den andra vägen är lika felaktig och ger lika ofördelaktiga resultat. Den enda lösningen är att gradvis lära sig att befria sig från själviskheten. Detta sker först genom att inse var, djupt under ytan av ditt medvetande, dina känslor är självcentrerade på ett sätt som är helt felaktigt. Sedan behöver du lära dig hur skadlig själviskheten är – skadlig inte bara för människor som du kommer i kontakt med, utan skadlig för dig själv. Och själviskheten är inte mindre skadlig om den är dold och täckt av reaktioner på ytan som tycks vara de helt motsatta.

Så länge du försöker trycka undan de djupare känslorna på grund av ett yttre eller inre ”måste”, kan du inte lyckas. Detta ”måste” indikerar inte bara att du forcerar dig själv – och, som ni vet, känslor svarar inte på tvång – utan också ett orent motiv. Du vill snabbt göra dig av med oönskade och ouppskattade tendenser för att de får dig att framstå i ett mindre smickrande ljus. Ett sådant motiv är ett bevis på just den själviskhet som du vill avlägsna och därför kan det inte lyckas, även bortsett från det tvingande inslaget. Men om du vill göra dig av med självcentreringen för att du uppriktigt tar hänsyn till den andra personen, för att du vill skänka glädje och kärlek till din omgivning oavsett dina egna möjliga sår, då är motivet rent och du kommer till slut att lyckas.

Med Guds hjälp kommer du verkligen att befria dig från bristernas bojor som orsakas av egoismen som är så destruktiv. Du kommer inte att begrava de själviska känslorna och titta bort från dem, utan snarare avtäcka dem och ta en ordentlig titt.

Jag vet att allt detta har sagts många gånger tidigare, men jag riktar mig nu till de känslomässiga nivåerna som ni upptäcker genom att söka inom er och inte till er intellektuella ytliga kunskap. Försök att tillämpa allt detta på igenkännanden som ni har gjort och fortsätter att göra, på en av era känslomässiga reaktioner som vid första anblicken inte tycks ha något att göra med allt detta, på något som du har fått reda på om dig själv på den här vägen.

Två slags hinder kan konfrontera er när ni stöter på nya igenkännanden och ni lyfter upp en känslomässig reaktion från det omedvetna som skapar konflikter i din själ och i ditt liv. Sådana igenkännanden är uppenbarligen först obehagliga att möta. De två hindren tycks motsäga varandra, ändå kan man förvänta sig båda. Det första består av tendensen att avfärda ett igenkännande av något inom dig för att du – på en yttlig nivå – har känt till samma sak hela tiden. Du är frestad att snabbt lägga det åt sidan och säga: ”Jag vet redan om detta. Det är ingenting nytt.” Var uppmärksamma på den faran, mina vänner. Majoriteten av era upptäckter kommer att handla om egenskaper och tendenser som ni på ett diffust sätt redan vet om.

Om ditt sökande återigen visar dig en tendens som du redan känner till, betyder det att du inte har använt denna vetskap ordentligt. Du har ännu inte tillämpat den på alla nivåer av ditt väsen. Du har inte helt införlivat den. Du har inte sett sambanden mellan denna vetskap och andra tendenser. Du har inte insett den här tendensens fulla betydelse, innebörd och konsekvenser. Du behöver därför fortsätta att arbeta med att identifiera den. Du behöver upptäcka den på nytt, som om du hade att göra med något som du aldrig har känt till. Först då kommer du att kunna förstå kedjereaktionen som denna felaktiga inställning har gett upphov till inom dig och som till slut också skadar dina relationer till andra personer och därmed faller åter på dig både inifrån och utifrån.

Var alltså försiktig med reaktionen: ”Åh, men jag känner redan till detta.” Om ett flitigt sökande konfronterar dig med ett igenkännande som du redan är bekant med, behandla den som om du hade upptäckt den för första gången. Om detta är vad du upptäcker, är det detta som du behöver upptäcka helt på nytt. Just denna tendens kommer upp från ditt omedvetna och säger: ”Du kommer att upptäcka mig så ofta som det är nödvändigt. Om du kan upptäcka mig igen, innebär det att du inte har använt denna vetskap i dess fulla utsträckning.”

Det andra hindret för att göra framsteg på denna väg består av precis det motsatta. Genom åren har du format en viss bild av dig själv. Du själv och dina vänner och familj känner dig som en

person med vissa framträdande kvaliteter och brister. I ditt omedvetna kanske du upptäcker vissa egenskaper som är så fullständigt motsatta till vad du annars är, att du avfärdar dem och säger: "Allt detta är dumheter, det kan inte stämma." Du är så övertygad om att vara motsatsen till vad du upptäckte, att det helt enkelt inte går ihop. Det faktum att båda kan vara sanna förbises. Det är svårt för dig att acceptera den revolutionära nyheten inom din själ på grund av vanan att tänka i termer av "antingen/eller". Om du är det som igenkännandet visar att du är, tror du att det yttre och kända karaktärsdraget måste vara överkligt. Du kan därför inte acceptera den nya upptäckten. Men du bör förstå på djupet att det är möjligt att vara delad i ett visst karaktärsdrag: Du kan i vissa områden av ditt väsen äga kvaliteten som du redan känner till, och i andra områden – där det finns hinder – äga precis motsatt kvalitet.

Låt oss anta att en av dina främsta kvaliteter är generositet. Du vet hur generös du är. Alla som någonsin har varit i kontakt med dig vet det. Ändå upptäcker du helt plötsligt en snålhet, en snikenhet, inom dig, känslomässigt om inte faktiskt. Och om du frågar dina vänner som känner dig bäst "Är det sant? Är jag snål?", kommer de förstås att säga "Nej, du är helt motsatsen". Och de säger inte så för att vara artiga. De känner dig verkligen som en mycket generös person. Du har visat din generositet i alla dina handlingar. Ändå finns detta hörn djupt inom dig där du är mycket ogenerös. Båda är alltså sanna. För att ta ett annat exempel, låt oss anta att du är känd för att vara en mycket modig person. Det kan vara din utmärkande kvalitet som du ger uttryck för i många områden i ditt liv. Du är övertygad om att det inte finns något spår av feighet hos dig. När du faktiskt stöter på ett stråk av feighet inom dig, kan du därför avvisa upptäckten eftersom det inte ser ut att gå ihop för dig.

Uppmärksamma alltså båda hindren för framsteg, mina kära vänner. Era reaktioner på era egna igenkännanden är av yttersta vikt. Endast från era reaktioner kan ni avgöra era framsteg och framgångar.

En annan sak som jag skulle vilja ta upp i kväll är er reaktion på era skuldkänslor. Alla bär på skuld, som jag tidigare nämnde. Varje bild är sammanvävd med skuld. Det är viktigt att förstå att det finns två slags skuld – oberättigad skuld och berättigad skuld. Ofta använder ni omedvetet en absurd, oberättigad skuld som en sköld och döljer den sanna skulden bakom den. Varför? På grund av att du innerst inne vet att den oberättigade skulden är löjlig. Det är som om du vill säga: "Se här, jag förklarar mig skyldig, men jag har ingen riktig anledning att göra det." Du kan inte bli av med den gnagande rösten som kommer från det som verkligen borde erkännas, konfronteras och förändras. Samtidigt vill du inte konfrontera det och du letar därför omedvetet efter något som du inte kan klandras för. Du argumenterar på så sätt med den absurda skuldens inre röst och försöker övertyga den gnagande rösten om att den inte har någon anledning att besvära dig. Allt detta sker förstås omedvetet. Den sanna skulden kan ironiskt nog vara oändligt mycket mindre än

den absurda skulden som du använder som en mur att gömma dig bakom.

Vad är absurd skuld? Det är i huvudsak den skuld som du känner för att du inte är fullkomlig. Det är lovvärt att vilja bli fullkomlig. Det kan inte rekommenderas nog att ni försöker ersätta hat, förbittring, aggression med kärlek och osjälviskhet. Men innan man kan göra detta, behöver du först erkänna och acceptera ditt nuvarande utvecklingstillstånd – din nuvarande oförmåga att känna annorlunda än du gör – i stället för att omedelbart vilja bli mer än vad du är nu. Om du känner dig skyldig för att du fortfarande är vad du är, hindrar du just det mål som du vill uppnå. Jag vet, mina vänner, att jag upprepar många saker många gånger, men jag måste göra det. Jag vill betona att det är en oberättigad skuld när ni klandrar er för att inte vara fullkomliga nu. En sådan oberättigad skuld sträcker sig in i alla områden av den mänskliga personligheten. Om alla ni som arbetar på denna väg går igenom era bilder ur den här synvinkeln, kommer ni att upptäcka var er skuld är oberättigad.

En annan oberättigad skuld – som får bränsle av en massbild – är er reaktion på er sexuella drift. Var och en av er känner sig skyldig kring den, om inte på ytan där ni har blivit påverkade av intellektuella influenser, så utan tvivel djupt nere i era känslor. Skulden kring den sexuella driften är en oberättigad, absurd skuld. Det kan vara sant att din sexuella energi inte flödar i rätt kanal på grund av att den inte smälter samman med kärlek. Att den inte gör det är just för att du har känt dig skyldig kring den och förträngt medvetenheten om den så mycket du kan. Den sexuella driften kunde därför inte mogna med resten av personligheten och integreras med varma, kärleksfulla, givande, osjälviska känslor. I stället har den förblivit barnslig i sin själviska riktning och egoism. Den omedvetna sexuella bristen ligger därför i den felaktiga riktningen i och separationen av din sexuella drift, snarare än i dess förekomst som sådan. Det finns ingen anledning att känna sig skyldig för att den finns. Ni agerar utifrån ett missförstånd när ni försöker avlägsna det som tycks vara syndigt för er och sedan känner er skyldiga eftersom det inte går att göra det. Lösningen ligger inte i att avlägsna den sexuella driften, utan att upphöra att vara rädd för att älska – att ge upp en rädsla som är självisk i sin natur. Om du tillåter dig att älska, kommer din sexuella drift att smälta samman med din kärlek och det kommer inte längre att finnas någon anledning att känna skuld kring sex. Försök att förstå detta, mina kära vänner. Försök att förstå hur förvirrat ert omedvetna tänkande är. Ni känner er skyldiga kring en gudagiven kraft i stället för att känna er skyldiga över er rädsla för att älska, som bottnar i själviskhet och separation. Förenera er sexuella drift med det enda och verkliga botemedlet i universum – kärlek. Kärlek och den sexuella energin kan förenas endast genom att utveckla själen genom just den väg ni tar.

Här har vi alltså några mycket vanliga exempel på oberättigad skuld. Vad är å andra sidan berättigad skuld? När du skadar andra människor i din okunniga tro att det skyddar dig att vara självisk – oavsett om du skadar dem aktivt eller passivt, genom en missgärning eller underlåtenhet

– då är din skuld berättigad. Skilj tydligt, mina kära vänner, mellan skulden som hänför sig till att vara ofullkomlig i detta stadium och skulden som hänför sig till en skadlig egenvilja. Att vara ofullkomlig bör inte i sig göra att du känner dig skyldig. Men skulden för smärtor som du tillfogar andra – oavsett hur oavsiktligt – utifrån din ofullkomlighet, blindhet och okunnighet, är en berättigad skuld som du bör möta rättfram och modigt. Det finns en gigantisk skillnad, dock fin och subtil, mellan de två slagen av skuld jag har beskrivit. Jag ber er att tänka över detta. Det är så viktigt.

Vad bör inställningen vara gentemot berättigad skuld? Vad skulle vara sunt och konstruktivt? Det skulle vara att säga till dig själv: ”Jag kunde inte hjälpa det i det förflutna. Jag var okunnig och blind och självisk. Jag var alltför för feg att våga älska och glömma mitt eget lilla ego. Jag erkänner att jag har sårat andra personer med den inställningen och jag är nu villig att få veta exakt hur jag sårade dem. Det spelar ingen roll huruvida jag åsamkade skadan genom handlingar, ord, tankar eller känslomässiga reaktioner, genom vad jag har gjort eller lämnat ogjort. Jag vill verkligen förändra mig. Med Guds hjälp kommer jag att lyckas. För att göra det, behöver jag tydligt se de direkta eller indirekta skadorna som min inställning har åsamkat andra.” Tänk sedan på de skador som du har åsamkat andra människor. Be Gud att ge dig insikten att förstå. Ha modet att axla ditt ansvar utan högmodet i de destruktiva felaktiga skuldkänslorna som får dig att överdriva din egen ”dålighet” och som leder dig till att känna dig hopplös över dig själv.

Det finns tre möjliga felaktiga reaktioner när du inser skadorna som du har åsamkat andra: hopplöshet över dig själv – de negativa, destruktiva skuldkänslorna som gör dig förtvivlad över dig själv; självrättfärdigande – skuldbeläggandet av andra för verkliga eller inbillade oförrätter som ”tvingade” dig att reagera på det sättet; eller förnekelse – den räddhågade vägran att se på en ofullkomlighet som kanske inte passar in i bilden du har av dig själv. Vid olika tidpunkter kan ni uppleva någon av dessa reaktioner. Var uppmärksam på varje! Hitta rätt sätt: Känn med personen som du har skadat, ta på dig den berättigade skulden, önska bli annorlunda, önska ge upp din rädsla för att älska. Den här inställningen är sund och konstruktiv. Smärtan som du känner när du inser skadan som du omedvetet har åsamkat – oavsiktlig skada eftersom den gjordes utifrån dina felaktiga bildslutsatser – är sund: den ger dig en sporre att ge upp din rädsla och din själviskhet.

Mitt råd, kära vänner, är att ni, när ni har en grundläggande förståelse av era bilder och bildslutsatser, för ert eget klargörande separerar den oberättigade skulden från den berättigade. Upptäck var du kan ha skadat andra genom dina felaktiga slutsatser, direkt eller indirekt, faktiskt eller i en intention. Om du har modet att verkligen vara ledsen för den skada som du oavsiktligt har åsamkat andra, om du kan ta på dig den berättigade skulden och möta den, ger det dig mer styrka än du tror. Det kommer att främja en sund och konstruktiv inställning. Det sätter livskraften i rörelse i din själ. För bland många andra saker är livskraften sanning och mod. Att acceptera

berättigad skuld är att vara i sanning och detta kräver mod. Livskraften kommer då att sippra igenom alla dina lömska kanaler och påverka dem, så att du sakta men säkert löser upp de onda krafternas all destruktivitet som härjar inom dig på grund av din okunnighet och emotionella omognad.

Finns det några frågor kring detta ämne?

FRÅGA: Den första frågan berör det sista uttrycket du använde. Skulle du vilja definiera emotionell mognad?

SVAR: Emotionell mognad utgör främst förmågan att älska. Många tror att de har den. Emotionell mognad är förstas en gradfråga. Men varhelst det finns en rädsla för att bli sårad, rädsla för besvikelse eller rädsla för livets risker, saknas emotionell mognad. Emotionell mognad känner inte till någon själviskhet. Detta är förstas relativt på jorden; den kan ännu inte vara absolut i er tillvarosfär. Ju mer självisk man är, desto mer omogen är man. Man kan vara oerhört osjälvisk i de små yttre sakerna, men den yttre osjälviskheten kan kamouflera en emotionell själviskhet eller egocentrering. Man kan ge bort sina ägodelar, men man är rädd för att älska eller riskera att bli sårad och således håller man tillbaka kärlek från andra. Det finns därför en emotionell omognad, även om man kanske har nått intellektuell mognad. Emotionell mognad innebär att vara orädd för att betala priset för att leva. Och priset för att leva innefattar en tillfällig smärta eller besvikelse. Den mogna personen vet detta, förväntar sig och accepterar det och inser dess värde. När du drar dig tillbaka i avskildhet och blir egocentrisk, hindrar du inte bara andra, utan också dig själv. Emotionell mognad innebär också att vara orädd för sina egna känslor: Om du har negativa känslor, kommer rädslan för dem inte att göra att de försvinner. Tvärtom, bara genom att möta dessa negativa känslor, kan du förstå deras ursprung, deras orsak. Bara då kan du få en sann kontroll över dem, snarare än den falska kontrollen där de trycks undan. I emotionell mognad finns det inte heller någon rädsla för positiva känslor, eftersom du kommer att acceptera en tillfällig smärta. Du riskerar att uttrycka dina positiva känslor snarare än att hålla tillbaka dem från andra, eftersom att omsluta den andra med värme, välbefinnande och ömhet är viktigare än vad som kan hända dig senare.

Emotionell mognad innebär att kunna fatta ett fullständigt beslut och acceptera att man inte både kan ha kakan och äta upp den. Omedvetet vill de flesta ständigt ha det på båda sätten, vilket leder dem in i konflikt med sig själva och deras omgivning. Den emotionellt mogna personen vet att det alltid finns ett pris att betala. Emotionell mognad och emotionell hälsa innebär att veta vad man önskar, att önska det man kan få och vara villig att betala priset för det. Att ge upp egoismen på alla nivåer av sitt väsen, att nå in i djupet av sina omedvetna reaktioner – som kan vara så motsatta till de yttre reaktionerna – och att lära känna dem fullt ut är att uppnå en sann emotionell mognad.

Dessa är universella sanningar som lärs ut i alla religioner och filosofier som har något värde. Mänskligheten har länge försökt leva upp till dessa idéer. Samtidigt har människor i stor utsträckning bortsett från självbedrägeriets fara, de har inte beaktat sin vana att använda medvetandets många lager för att dölja reaktioner som inte stämmer överens med dessa sanningar. Ni kommer därför ofta att finna människor som i det yttre agerar i överensstämmelse med de universella sanningarna, samtidigt som ni känner att deras beteende inte är riktigt äkta. I sitt inre döljer de många reaktioner som strider mot de universella andliga sanningarna.

Den här vägen som jag har förmånen att leda er på undviker dessa faror; era yttre och inre reaktioner kommer att bli ett. Låt oss därför vara tydliga med vårt mål. Vi vill finna den delen inom dig där du fortfarande är outvecklad, där du är primitiv i dina själviska reaktioner. Din själviskhet kan först komma som en chock eftersom den skiljer sig så från dina yttre reaktioner som du uppriktigt känner. Oavsett huruvida dessa yttre reaktioner verkligen är uppriktiga, det vill säga det bästa du kan göra, eller huruvida de nästan är ett medvetet hyckleri, måste den yttre masken lösas upp för att se in i din själ. Där kommer du att finna många tendenser och känslor som är diametralt motsatta till dina medvetna övertygelser om dig själv.

Din mask har inte gett dig den tillfredsställelse som du trodde att du skulle erhålla genom den. Detta gjorde dig slutligen arg. När du omedvetet antog godhetens mask, kan du ha lutat dig bakåt och försökt gömma det som fanns bakom den. Nu känner du dig utnyttjad, att man har dragit fördel av dig, utan att inse att det inte var en sann godhet som var så otacksam, utan snarare en falsk och tvångsmässig ”godhet”. Genom att dra den felaktiga slutsatsen kan du nu frestas till att gå till den andra ytterligheten och agera ut delen som du upptäcker bakom den första osjälviska masken, i tron att du nu äntligen är sann mot dig själv. Ja, den delen finns inom dig och behöver bekräftas. Men inse att upproret och ilskan endast bildar ett ytligt lager och titta bakom detta. Finn inom dig det som vet hur den riktiga balansen ska bibehållas. Ditt sanna jag är varken lika gott som det tycks vara på ytan eller lika ”dåligt” – lika fullt av hat, aggression, uppror och ilska – som du är bakom din mask. Alla dina negativa reaktioner utgör i grunden en enda reaktion på din förvirring i livet, resultatet av dina felaktiga, känslomässiga slutsatser. Bekräfta din ilska och ditt uppror, upplev det som du har trängt undan under en så lång tid, men betrakta det inte som den slutliga sanningen om dig själv, som om du vore personen som skulle agera och leva ut alla dessa oregerliga känslor. Upptäck skillnaden mellan att tränga undan dessa känslor och att acceptera dem som ett symptom på att du inte känner till svaret på ditt liv, att du ännu inte har funnit nyckeln till ditt väsen.

Försök att förstå detta tillvägagångssätt, mina kära vänner, och ni kan undvika onödiga fallgropar. För att finna svaret på ditt liv, behöver du utöva modet att erkänna det negativa andra lagret av dig

själv utan att bli kvar i det. Du behöver inse dess falskhet på samma sätt som du redan har insett det falska i maskens lager som du har byggt på felaktiga slutsatser. Du kan då vara sann mot dig själv utan att överdriva det nya lagret som du upptäcker. Du kommer att förstå att din tidigare ”osjälviskhet” var ineffektiv för att den var falsk, inte för att osjälviskhet som sådan är ineffektiv. Detta tillvägagångssätt leder er på ett säkert sätt till emotionell mognad. Det kommer att göra er till verkliga män och kvinnor. Jag säger detta avsiktligt, jag säger inte människor nu, jag säger män och kvinnor. För ingen kan verkligen vara en man eller en kvinna som inte äger emotionell mognad.

FRÅGA: Skulle du vilja förklara orsaken till tröttheten som många människor har, särskilt på våren?

SVAR: Trötthet är alltid ett tecken på att livskraften har missbrukats i själens organism. Tröttheten är ett resultat av att själens destruktiva krafter förträngs och avspärras från medvetandets ljus som kan rikta in dem i rätt kanaler tills de slutligen löser upp sig. Om fientlighet och aggression förträngs, om rädslor förträngs och inte möts, om hat bortses från för att hatet inte motsvarar ditt ideal och får dig att känna dig skyldig, förstörs jaget. Självförstörelsen tar sig olika former och skapar olika symptom i olika organismer. Trötthet är ett sådant symptom.

Våren är årstiden när naturen återupplivas. Livskraften tränger igenom allting som växer: växter, träd, gräs, blommor, frukter, grönsaker, djurvärlden, även mineralvärlden. Och det borde vara samma sak hos människan. När en människa är i samklang med universum, när själen växer snarare än stagnerar, är våren återupplivande och stärkande. Men den kan inte vara det där det finns hinder. Ett hinder skapas genom ett element som är främmande för den gudomliga livskraften. Självedrägeri innebär osanning och en osanning är fientlig mot livskraften. Förträngning är alltid självbedrägeri; när det finns självbedrägeri eller förträngning, kan livskraften därför inte återuppliva dig. Den kommer tvärtom att påverka dig negativt på grund av att det sker något som liknar en kortslutning när två motsatta krafter kolliderar i själen. Livskraften vill komma in i dig – och också ut från dig, för djupt ner i din själ existerar hela universum och därför en springbrunn av livskraft. Men livskraften kan inte fylla ditt väsen, för de motsatta krafterna sätter stopp för det.

Utan förträngning och självbedrägeri skulle våren återuppliva er. Utmattning är ett symptom på att man tränger undan vetskap och insikter från sig själv. Låt utmattningen vara ett incitament för att fördubbla din intention och ansträngning för att bryta ner ditt motstånd mot att möta dig själv. Först då kan du verkligen bli hel och frisk i kroppen, själen och anden, i dina känslor och i ditt sinne. Var tacksam för varje symptom som visar ditt inre tillstånd.

FRÅGA: Min fråga handlar om Job. För vilka misslyckanden eller tillkortakommanden i sitt liv fick han lida så mycket?

SVAR: För bristande självinsikt och för självbedrägeri utifrån högmod och rädsla. Det fanns en otålighet hos honom att redan vara fullkomlig – en otålighet knuten till andligt högmod. Han använde sin önskan om det goda för att förtränga grundläggande instinkter snarare än att möta dem med mod och uppriktighet.

FRÅGA: Är det sant, som vissa har tolkat det, att han förhävde sig till patriarken som förtjänade all Guds nåd – med andra ord, att han var självrättfärdig?

SVAR: Ja, detta är högmod. Det fanns högmod i detta avseende, men också i andra avseenden. Och han gav uttryck för en extrem egenvilja. Hans egenvilja ville redan vara vid en punkt som endast hårt arbete och självinsiktens ödmjukhet kan uppnå.

FRÅGA: Skulle du vilja upprepa vad du tidigare har sagt om förväntan, särskilt i form av ”positivt tänkande” i motsats till acceptans?

SVAR: Var och en av dessa grundläggande religiösa inställningar har en sund form, som blir förvrängd när man omfamnar dess ytterlighet. Riktigt förstått innebär positivt tänkande att man vet att allting slutligen måste vändas till det goda, eftersom den gudomliga makten utgör den absoluta sanningen och inte kan övervinnas av destruktiva krafter. Men detta innebär inte att man helt enkelt kan undanröja verkningarna av sina egna tidigare och nuvarande misstag. Oavsett på vilken nivå av din personlighet som verkningarna finns, behöver du acceptera och genomgå dem. Den mest konstruktiva inställningen är att positivt acceptera dig själv och livets risker. Detta innefattar ödmjukheten att acceptera dig själv som du är nu – utan att förvänta dig ett fullkomligt liv när du ännu inte är fullkomlig – och modet att möta dig själv och att möta livet som det är.

Positivt tänkande, när det missbrukas, undviker att möta det som är nu. Det kan endast vara framgångsrikt där det redan finns en grundläggande inre fullkomlighet i viss grad. Annars måste det misslyckas och därför medföra besvikelse. Det tenderar att ha bråttom med att tro att man kan svepa undan djupt rotade personlighetsproblem – problem som kräver tålamod och uthållighet för att lösas upp – genom att bara tillgripa en enkel formel.

Acceptans kan också missbrukas och misstolkas. I sin sunda form hjälper acceptansen till att axla ens ofullkomligheter och deras konsekvenser, i insikten om att man inte kan förändra allting på en gång enbart genom en viljeakt. Den visar ödmjukheten och tålamodet att ta obehagliga resultat som en hälsobringande medicin. Den innebär dock inte att vara pessimistisk eller att se fram emot

negativa händelser om de är onödiga. I sin sjuka bemärkelse främjar acceptansen masochistiska tendenser, hopplöshet och självbedrägeriet i att ge efter i resignation som inte bara är onödig utan sjuklig. Den främjar felaktiga skuld känslor och försöker straffa jaget för dem.

Man måste skilja mellan de riktiga och felaktiga formerna för båda dessa grundläggande religiösa inställningar. Fel slags positivt tänkande är egensinnigt och otåligt. Fel slags acceptans främjar ett ”martyrskap” där man ser sig själv som ett offer. Den ena ytterligheten skapar alltid den andra. Det sunda sättet är alltså medelvägen: att acceptera verkningarna av ens ofullkomligheter och gå igenom dem i anda av mod och ödmjukhet. Genom att betala priset finner du lycka och frid. Att bära ditt kors, som du alltid tillverkar själv, kommer att ge dig frid. Acceptera att du inte kan förändra dina känslor i en hast, som den felaktiga tolkningen av det positiva tänkandet försöker göra. Så småningom kommer dina känslor att börja förändras, men bara efter att du har accepterat dem.

FRÅGA: Ens förväntan om att misslyckas eller ha framgång i något som man företar sig, har med andra ord ingen betydelse alls? Det spelar ingen roll om man går in i ett förehavande med en hopplös inställning?

SVAR: Ens inställning har alltid betydelse, men man kan inte säga att en optimistisk inställning frambringar ett gott resultat och en pessimistisk utblick ett dåligt. Så länge du inte är klar över dig själv kan du medvetet ha en positiv och optimistisk inställning, men omedvetet kan du också hysa det motsatta. Detta kan ske av olika anledningar, där en är att du inte riktigt vet vad du verkligen vill. När den här konflikten leder till ett negativt resultat, blir du besviken och förlorar modet eftersom du inte förstår orsakerna. I den andra ytterligheten intar vissa människor ständigt en negativ inställning för att de är så rädda för att bli besvikna; de försöker undvika besvikelsen genom att skydda sig med den negativa inställningen. Inunder både de positiva och negativa inställningarna kan alltså något annat döljas.

Det viktiga är inte så mycket vad du medvetet tänker. Det är mycket viktigare att lära sig att bli medveten om vad du omedvetet känner. Enbart en tankeformel kan aldrig vara riktigt effektivt för att få det du medvetet önskar. Du behöver förstå ditt inre jag, dina omedvetna reaktioner, dina inre konflikter och problem. Endast genom en sådan förståelse kommer du till slut att hitta rätt inställning till ett kommande förehavande, ett hopp eller något annat i ditt liv.

Innan den riktiga förståelsen är erhållen, är den rekommenderade inställningen att vara neutral: Släpp din egen vilja utan att vara vare sig optimistisk eller pessimistisk. Ha bara en önskan om att lära av det som händer dig. Låt vad som än som händer utgöra ett tecken på var du står och vilka problem som ska tas itu med. Du kan betrakta varje händelse som en återspeglning av dina

omedvetna reaktioner. Om du observerar dina känslor, kommer du till slut att bryta igenom till dig själv och erhålla de igenkännanden som du behöver för en mer grundlig förståelse av dig själv. Vadhelst du råkar ut för nu är för det mesta ett repetitivt mönster skapat av dina bildslutsatser. Att fokusera din uppmärksamhet på att känna igen de inre rötterna till de yttre händelserna, ger dig nyckeln till ditt liv. Hittills kan hela personligheten ha kämpat emot sådana igenkännanden.

Det finns ingen mirakelnyckel. Ingenting kan lösas på ett sant sätt om du inte förstår dina omedvetna motiv och tendenser. Yttre åtgärder kan ibland tyckas vara effektiva, men ditt livsproblem kan i verkligheten endast lösas först när du övervinner ditt motstånd mot att se in i dig själv – när du låter dina inre försvarsmurar falla. Vad försvarar du? Varför måste du försvara dig? Ställ dig sådana frågor när du känner detta motstånd och denna kamp inom dig. Jag talar till er alla nu, mina vänner. Ni kommer då inte att behöva en yttre, kraftfull regel för att hitta den rätta inställningen för olika situationer i livet. En sådan regel är en krycka.

När du väl känner ditt omedvetna sinne, kommer du naturligt att bara vara; du kommer att ta livet som det kommer. Och du kommer att ha framgång och misslyckanden. Livet bör komma med båda och du kommer att vara rustad att möta båda. Båda gör dig stark. Om en person månar så mycket om att ha rätt inställning för att skydda sig mot att misslyckas och bli besviken, är detta en indikation på att man är mycket rädd för misslyckanden eller besvikelser. Och om det finns en så stor rädsla för dessa, saknas det ett sunt motstånd. Jag menar ett motstånd i positiv bemärkelse, som när man bekämpar en sjukdom, och inte motståndet som bör försvinna när man befinner sig på denna väg där man söker i sitt inre. Rädsla är en sjukdom.

Mina käraste vänner, Guds kärlek och sanningens krafter ges till er. De strömmar till er. De tränger igenom och fyller ert hjärta. Gläd er i sanningen, lär er glädjen att upptäcka sanningen som ni har varit rädda för och som kanske inte är smickrande. För detta är en stor glädje. Lär er denna hälsobringande aktivitet. Bli starka i den och möt livet som ni borde. För på detta sätt kommer ni att bli kärleksfulla män och kvinnor. Var i frid. Var välsignade. Var i Gud.

Redigerat av Judith och John Saly, 1996.

Översatt från engelskan av Magdalena Rosell, språkgranskat av Clifford Weinmann, 2024.

För mer information om hur du kan finna och delta i Pathwork-aktiviteter över hela världen, besök www.pathwork.org

Följande tillkännagivanden är avsedda som en vägledning kring användningen av namnet Pathwork® och detta föredragsmaterial.

Varumärke

Pathwork® är ett USA-registrerat varumärke som ägs av The International Pathwork Foundation (här kallad stiftelsen Pathwork) och inte får användas utan uttryckligt skriftligt tillstånd från denna stiftelse. Stiftelsen kan dock efter eget gottfinnande tillåta att andra organisationer eller personer, såsom exempelvis filialer och avdelningar, får använda varumärket Pathwork®.

Upphovsrätt

Upphovsrätten till Pathwork Guide materialet tillhör med ensamrätt stiftelsen Pathwork. Detta föredrag kan reproduceras i enlighet med stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy, men texten får inte ändras eller förkortas på något sätt. Inte heller får upphovsrättsmärket, varumärket eller eventuella andra tillkännagivanden tas bort. De som tar del av materialet får endast debiteras kostnaden för reproduktion och distribution.

Varje person eller organisation som använder stiftelsen Pathworks varumärke eller upphovsrättsskyddade material anses ha gått med på att följa stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy. Önskar du mer information om eller en kopia av denna policy, kontakta stiftelsen.

2024-04-21